

T.C.

DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2014/1247
Karar No:2020/77

Tarih : 19.02.2020
Sayı : 1758
SDP : 640

TEMYİZ EDEN (DAVACI) : Timur İbrahim ŞEN
Çayırıyolu Sok., Üçgen Plaza, No:7, K:3, D:4
İçerenköy-Kadıköy/İSTANBUL

KARŞI TARAF (DAVALI) : Rekabet Kurumu
Üniversiteler Mah., 1597 Cad., No:9
Çankaya-Bilkent/ANKARA

VEKİLİ : Av. Ertül ATAKAN - Aynı adreste

İSTEMİN KONUSU : Ankara 7. İdare Mahkemesi'nin 12/12/2013 tarih ve E:2013/248, K:2013/1649 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ:

Dava konusu istem: Davacı tarafından, 2010-2011 yılı Türkiye Futbol Federasyonu Süper Ligi futbol karşılaşmalarında ortaya çıkan spor kulüpleri hakkındaki şike iddialarına yönelik eylemlerin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesi kapsamında rekabeti ihlâl eden anlaşma niteliğinde olduğu iddiasıyla yapılan başvurunun, anılan iddiaya yönelik eylemlerin 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkına Kanun kapsamında olmadığına ilişkin Rekabet Kurulu'nun (Kurul) 27/10/2011 tarih ve 11-54/1385-495 sayılı kararının iptali istenilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti: Ankara 7. İdare Mahkemesince; başvuruya konu iddiaların 4054 sayılı Kanun kapsamında değerlendirilebilmesi için, öncelikle iddia edilen "şike eylemini" gerçekleştiren spor kulüplerinin, söz konusu eylemleri, teşebbüs veya teşebbüs birliği statüsü çerçevesinde gerçekleştirmesi gerektiği, 4054 Kanun'un 3. maddesinde yer verilen teşebbüs tanımına göre, rekabet hukuku bakımından teşebbüs statüsünün iki temel koşulunun, iktisadi faaliyette bulunma ve bağımsız karar verebilme olduğu, 5253 sayılı Dernekler Kanunu kapsamında bir dernek veya Türk Ticaret Kanunu hükümleri çerçevesinde bir şirket olarak kurulan spor kulüplerinin, üyelerinden veya ortaklarından bağımsız bir tüzel kişiliğe ve iradeye sahip olmaları nedeniyle bağımsız karar verme yeteneğini haiz olduğu, belirli bir alandaki iktisadi faaliyeti nedeniyle teşebbüs, statüsüne sahip olan bir hukuki varlığın, eylemde bulunduğu her alanda teşebbüs statüsünü taşıyacağını ileri sürmenin ise mümkün olmadığı, herhangi bir eylemi nedeniyle rekabet hukuku incelemesine taraf olan bir hukuki varlığın teşebbüs statüsünü haiz olup olmadığı değerlendirilirken, ilgili hukuki varlığın çeşitli alanlardaki faaliyetlerinin iktisadi bir faaliyet teşkil edip etmediğinden ziyade, inceleme konusu eylemin iktisadi bir faaliyet çerçevesinde gerçekleştirilip gerçekleştirilmediğinin incelenmesi gerektiği, teşebbüs statüsünün tespiti bakımından "iktisadi faaliyette bulunma" ifadesinden anlaşılması gerekenin, 4054 sayılı Kanun'un 3. maddesinde de işaret edildiği üzere, mal veya hizmet üretimi, satımı ve pazarlanmasına ilişkin bir faaliyette bulunmak olduğu, mal veya

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No:2014/1247
Karar No:2020/77

hizmet üretimi, satımı ve pazarlanması söz konusu olmaksızın bir gelir elde etme faaliyetinin ise, rekabet hukuku açısından iktisadi bir faaliyet olarak değerlendirilmesinin mümkün olmadığı, spor kulüplerinin faaliyetlerinin bu çerçevede değerlendirildiğinde, kulüplerin bilet satışı yayın haklarının satışı, reklam ve sponsorluk haklarının satışı ve futbolcu transferi gibi alanlardaki faaliyetlerinin, doğrudan mal veya hizmet satışına yönelik iktisadi faaliyetler olduğu, dolayısıyla spor kulüplerinin bu alanlardaki faaliyetleri esnasında teşebbüs statüsüne sahip olduğu, bununla birlikte, spor kulüplerinin söz konusu faaliyetleri gerçekleştirirken teşebbüs statüsüne sahip olması, bu kuruluşların sporla ilgili tüm faaliyetlerinde teşebbüs statüsünü taşıyacağı anlamına gelmediği, spor kulüpleri tarafından gerçekleştirilen sportif müsabakalar, son tahlilde şampiyonluk primi elde etmek veya yayın havuzundan daha fazla pay almak gibi birtakım kazanç beklentilerini içinde barındırsa bile söz konusu kazançlar, doğrudan mal veya hizmet üretimi, satımı veya pazarlanması neticesinde elde edilen kazançlar olmayıp, sportif başarıya bağlı olarak elde edilen kazançlar olup, sportif müsabakaların birer iktisadi faaliyet olarak değerlendirilmesinin mümkün olmadığı, bu çerçevede, yapılacak herhangi bir sportif müsabakanın sonucunu kulüplerden birinin lehine çevirmeyi amaçlayan şike anlaşmalarının yapılması esnasında, ilgili kulüplerin teşebbüs statüsü ile hareket ettiğini söylemenin de mümkün olmadığı, bunların spor etiğine aykırı ve sportif rekabeti bozucu eylemler olarak değerlendirilmesinin daha uygun olduğu, 2010-2011 yılı Süper Lig müsabakalarında yaşanan şike iddialarının 4054 sayılı Kanunun 4. maddesi kapsamında değerlendirilebilecek eylemler olmadığı, sportif faaliyetlerle ilintili olduğu, iktisadi faaliyet olarak kabul edilemeyeceği anlaşıldığından dava konusu Kurul kararında hukuka aykırılık bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Belirtilen gerekçelerle dava konusu işlem hukuka uygun bulunmuş ve karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI : Davacı tarafından, dava konusu Kurul alınan kararlarla çeliştiği, dava konusu Kurul kararının ön araştırma raporun edildiği ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Davalı idare tarafından, daha önce spor kulüpleriyle ilgili alınan kararların doğrudan iktisadi faaliyete ilişkin eylemlere dayandığı, kulüplerin tüm eylemlerinin iktisadi faaliyet olarak değerlendirilmesinin mümkün olmadığı, dava konusu Kurul kararının hukuka uygun olduğu belirtilerek istemin reddi gerektiği savunulmuştur.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ AHMET ASYA'NIN DÜŞÜNCESİ : Temyiz isteminin reddi ile usul ve yasaya uygun olan İdare Mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 17. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca davacının duruşma istemi yerinde görülmeyerek işin gereği görüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME :

İdare ve vergi mahkemelerinin nihai kararlarının temyizen bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin reddine,
2. Davanın yukarıda özetlenen gerekçeyle reddi yolundaki Ankara 7. İdare Mahkemesi'nin 12/12/2013 tarih ve E:2013/248, K:2013/1649 sayılı temyize konu kararında, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisi bulunmadığından anılan Mahkeme kararının **ONANMASINA**,
3. Temyiz giderlerinin istemde bulunan üzerinde bırakılmasına,
4. Dosyanın anılan Mahkeme'ye gönderilmesine,
5. Bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (on beş) gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 08/01/2020 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Nevzat	H. Neşe	Doç. Dr. Gürsel	Fatih Mehmet	Ali
ÖZGÜR	SARI	ÖZKAN	ALKIŞ	ÖZGÜR

